

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnus, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVII. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XVII. DIE OCTOBRIS.

P. ALPHONSVS
SEV BASILIUS DE AVILA.

17 Octob.
Hispanus
Granatæ.
1556. ætat.
30. Soc. 6.

Obed.

Monificat.

Hic. & nunc.

Conciones.

A tenera inde ætate doctus Philosophus, atque Theologus, è laurâ domi re, atque ingenti honorum spe, ad Societatem convolauit. Cumque meminisset moris scholastici, ut rebus disputationum feliciter cedentibus eius qui disputauit nomen per muros hinc atque inde passim affigatur; quemadmodum illi factitatum est non semel hisce verbis *Basilius victor*; ita ille in Breniario, & in cubiculo pluribus locis affixit hæc verba: *Iesus Christus victor*. atque ab illo, tanquam a victore, leges se accipere debere dicebat, eiusque voluntati subesse: nam se ab illo victum esse. In Societate quâ Sociis præfuit, quâ sacras expeditiones excreuit, quâ ad populum dixit; omnia insignitè planè. Non prius ad concionem dixit quàm se ad sanguinem vsque cederet. Lectulo non alio vsus est (quamdiu per Superiores id licuit) quàm assere nudo. Breuis illi somnus; & prolixa, etiam noctu, oratio. Ne quid boni orijs vel occasionis benè agendi perderet, illas duas particulas *hic & nunc* tam sibi quàm suis inculcabat. Præstabat dono dicendi, ac laudabatur: & ipse quoque magni faciebat boni concionatoris munus; aiebatque, concionatores Deum verè quærentes esse velut Saluatores mundi, & Christi successores in agendo cum hominibus ut reducantur ad gloriam. Conciones eius erant tuba diuina, tonitru, ignis, fulmen caeleste. Hispali primus, aut è primis vnus fuit de Societate istic ingressis; nec ibi do-

mi suæ verum in Xenodochio Amoris Dei, diuertit, & visitabat elemosynis corrogatis. Ad illum audiendum, portis iam occupatis, etiam per tecta ibatur. Odia in amorem conuersa, fœmineus mundus vel abiectus vel ad modestiam accommodatus, iis qui iurabant graues à magistratu pœnæ impositæ. Deinde præfuit Collegio Granatensi primus Rector; vbi quia decentem templa minimè capiebant; sub dio dicebat magnâ vi, magno fructu. Vdèd vt illustissima etiam & doctissima capita se Societati adiungerent, Madridius, Franciscus Torres, Didacus de Bucamonte, Petrus Bernal &c. In missione quadam cum socio matutinum tempus omne sacris operis impendit: post meridiem sub arbore sedit ieiunus, & canonicas horas recitans. Tunc illis vir ætate venerabilis repentino adfuit, & corbem in manu atque in illo panem conditum, & alia esculenta deposuit, ac videri desit. Iniquos quosdam iudices qui religiosum Sacerdotem publico supplicio affecerant, palam pro concione die Dominico ad tribunal iudicis viuorum, & mortuorum pronocauit. Sequè istic compariturum dixit; futurum vt quem hic audire noluerint monitorem ibi sint habituri (vt ille aiebat) Fiscalem. Paucos post dies ager P. Basilius religiosè diem clausit extremum; & eadem nocte is qui feralis sententiæ autor erat extinctus est: secutus hunc breui & alter; superstitè tantum tertio, qui nolebat sententiæ horum subscribere. Mortuorum illorum Indicum opes omnes petiere, filij & vxores ad stipem mendicato corrogandam redacti, ministri verò alij alia die,

Missa.

Mensa.

Angelus.

Ecclesiastica
immunitas.

Mori.

Iustitia Dei.

Mors.

Humil.

die, breui omnes, interiēre. Mortu-
rum, & iam extremis mysteriis com-
paratum rogauere vt aliquid diceret
pro sociorum documento. Tum ille:
Vtinam, Patres, lingua hæc quæ Ec-
clesiastæ munus obit, in culina po-
tius fuisset lacernula, vel pannus ad le-
beres defricandos abstergendosue ab-
iectus. Manus Medici dicentis ei non
nisi 4. horas superesse in vita, tenere
osculatus est lætu. Vnde Petrus Guer-
rerus a virtutis eximie laude celebris
ille Archiepiscopus Granatensis, qui
aderat, petenti benedictionem Patri
Basilio, eam dedit, & postea dixit:
Bene compositas habuit suas cum
Deo rationes, qui adeo desiderabat
hinc ad reddendam Deo rationem
abire.

P. IOANNES CNAPIVS.

Polonus
Calisij. 17.
Oct. 1605.
ætat 34.
Soc 13.
Charitas.

Mors.

S. Stanislaus

EXquisitus in religiosa disciplina,
& animarum studio flagrans fuit:
qui ardor illum etiam ad peste ictos
egit: quos inter morte heroum extin-
ctus est. Ab eius morte repertam est
in eius cubiculo post portam in gypso
Græco caractere exaratum id, quod
illi non integra ante mortem mense
acciderat in hanc sententiam: *Viges-
mo Septembris habui somnium. S. Stanis-
laus Patronus templi per puerum suum
iussit me paratum esse ad moriendum, quo-
niam tempus breue est. Inde lachrymans
dixi: Recordatus es mei, Domine! exper-
rectus laudavi Deum; precatusque sum,
vt omen firmaret euentu.*

P. FRANCISCVS BOVTONVS.

Gallus Lug-
duni. 17.
Oct. 1628.
ætat 50.
Soc. 11.

Virginitate, doctrinâ, toleratis
Constantinopoli in carcere aru-

mnis memorabilis, in eodem carcere
pro Sociis liberalis, instar pignoris
petiit, & impetrauit retineri per men-
ses aliquot. Naufragiū passus vix eua-
sit mortem in mari quam ferè in Por-
tu reperit, cum pro pirata naufrago
haberetur. Parentes literas pileolo
inseruerat cum nataret. Inde agnitus,
& periculo exemptus est. Reliquis 12.
annis vitæ, illi stramen lectus, solus
panis cum hausto iure modico cibus,
potus verò fuit aqua modico vino
permista. Silentij erat retinentissimus:
non prodibat nisi vrgeret necessitas.
In peste Lugdunensi feruens occu-
buit, admirabilibus ediris charitatis
in aliis, in se verò patientiæ docu-
mentis. Vnde chirurgum rogabat, vt
emplastra non lentè, ac ex arte, verum
ita vt erāt carni agglutinata, vna cum
carne auelleret. *O quam suauē, ac bo-
num est, aiebat valetudinarij ministro,
semper aliquid pati in corpore, Christi
causā, dum viuimus!* Iam propè abe-
rat a termino vitæ suæ, cum ad P. Ig-
natum Pomponium morti proximū
quibus potuit viribus adreptans, illi
extremam vnctionem dedit & ibidem
in eius lecto vicissim ab eo est vnctus.

Charitas.

Mortific.

Charitas.

Patientia.

Charitas.
Mors.

P. MARCELLVS FRANCISCVS MASTRILLVS.

MArchionum stirpe natus Nea-
poli, cum etiam tum puer B.
Virginis officium recitaret, identidem
in lætas lachrymas soluebatur, quod
barbaros mortem sibi intentantes vi-
dere videretur. Taurus illum furen-
ter sublatum in cornua, illic de-
posuit nihil læsum, posteaquā ille con-
spectā tunc fortè quæ in domo picta
erat B. Virginis imagine, opem illius
implorasset. Eiusdem Dei Matris pa-
trocinio vitam omnem ab omni le-
thali noxa duxit immunem. Sacro,
FFF 2. quod

Italus Nā-
gafachi. 17.
Oct. 1637.
ætat 35.
Soc. 20.

B. V.

Vindicta.

Hortus.

Mors.

Mortific.

B. V.

Exercitia.

S. Eustachij.
Radius.

quod pro caso in vindicta cupiditate sine Sacramentis mortuo famulo celebrabatur, ministranti spectrum ignem spirans apparuit; & ille concidit præ terrore. In horto amœno videre sibi visus est efferri funebri pompâ feminam candidatam, quæ Marcello nescio quid locuta est. Quicquid hoc rei fuerit, certè Marcello inde accessit perquam magnus stimulus ad virtutem. Societatem ingressus, Indias urgebat semper. Inde illi quotidiana in seipsum sauitia incussis flagellis exercita, & crux ferreis cuspidibus horrida pectori arctè adstricta. Ipsam Deiparae quo vtebatur rosarium fuit è palo Iaponico, ad quem alligatus quispiam in fidei odium combustus fuerat. Beatissima Virgo Marcelli Patrem moneri iussit de quadam sua imagine honoratè collocanda. Inuenta illa est in stabulo, & commissâ Marcello; qui eam ornauit, & effecit, vt Sacerdotio constituto, locupletaretur à Marchione Patre. In primis exercitiis, per discusum tam cubiculi fornicem quâ domus rectum, apertum cælum, & in eo mira, spectauit; quibus deinde per omnem vitam se succendi ad excelsa persensit. Inter docendum aiunt nunquam iratum vultum prætulisse. E S. Eustachij imagine prorumpens in illum radius mirâ illum spe impleuit; cum à Sancto illo diserte moneretur, fore vt Indias impetraret. Quodam de sociis mortuo, diuinitus intellexit, voce perceptâ, alium breui (sed alio longè ac diuerso ab hoc funere) extinguendum. Et nominatim exprimebatur is de quo ea vox dabatur. Et verò diuerso longè funere abiit ille: breui enim, Societate desertâ, desit esse è numero Sociorum. Anno 1633. Neapoli cum Dominicâ post festum Immaculatæ Conceptionis, pompâ solemnî supplicatio celebraretur immaculato illi mysterio honorando, malleus in

laborantis pro festi apparatu Marcelli tempora decedit, & illum prostrauit. Deposito de vitæ spe adfuit specie cultuque peregrini spectabilis S. Franciscus Xauerius; à quo perfanatus est, voto è formula votorum Societatis à Xauerio ipso præeunte suggestâ concepto de Indiis adeundis; amabili, longo, vario, suauissimoque spectaculo. Interrogatus fuerat in summo illo vitæ iam fugientis periculo ab Equite candidis vestibus & cruce insigni, ac viatorium scipionem, & cereum ostentante, num scipionem ad iter, an cereum mallet, mortis nempe obeundæ symbolum. Respondit; malle se quod mallet Deus. Aliàs ab eodem, pluribus aliis qui faces accensas manu gestabant, comitatus, visitatus, intellexit, illos eius amicos esse, ac pro illo enixè precari: morbum illius animabus purgatorij grauem esse, quod eius interea ope carerent. Xauerium illum fuisse aiebat Marcellus; qui illi etiam inter vescendum, atque orandum sapè adfuerit, lectulo assederit, animum exerxit. Allata illi petenti est imago peregrini Xauerij, cuius ope vt Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum glutire posset, obtinuit; & se postridie sacrum celebraturum dixit. Iam vix quartâ horæ parte à morte abesse credebatur, cum blandum sibi adesse Xauerium vidit, nominatim ab illo vocatus. Mox votum, quod dixi, conceptum: admoræ, iussu Xauerij, capiti ægro S. Crucis reliquiæ; quas, Xauerio docente ac verba præeunte, sic salutauit: *Aue, lignum Crucis; aue Crux pretiosissima: me tibi totum dedico in perpetuum, &c.* Post hæc, atque his plura, & Xauerius, & omnis morbus abscellit; & Mastrillus postridie, 4. Ian. 1634. manè sacris est operatus vicens, ac valens. Inde ille S. Angelum suum Custodem ad S. Xauerium quot horis ferè, velut nuncium, mittebat. Illius honora

S. Xauerius.

Facies.

Purgat.

S. Xauerium.

S. Xauerium.

Crux.

Radij.

Crucifixus.

Artul.

Oratio.

Fides.

honoris contextas ex eius elogiis litanias quotidie recitavit; & ex eius reliquiis vidit lucis radios erumpentes. In India è læto mœstouæ imaginis Xaverianæ vultu futura læta vel tristitia legebat. Illo Goam appulso visa est non vna Crucifixi Christi effigies oculis apertis Iaponiam intueri. Cum in mari Iaponico periculis iactaretur, cuidam pro Iaponia oranti 21. Iulij visa est è Crucifixo lux fundi, & simul hæ voces audire: *Iam Sancti Spiritus lucem mitto*. Deinde ipse quoque Marcellus inclyta iam morte perfunctus, eidem conspectus est coram Crucifixo de genibus capite inclinato pro Iaponia preces effundere. Captus à barbaris, visus est toto capite collucere; & in carcere inter orandum totus lucidus, ac in alto sublimis conspectus est. Aquis, & igne candentibus instrumentis cruciatus, ad supplicium ductus est cum scripto, quo indicabatur; illum mori, quod legem exteram prædicaturus in Iaponiam venisset. Cum quarto iam die in fouea Iaponico more

penderet, capite deorsum verso, nec moreretur; inde extractus, flectens sub gladio bis exclamavit; *Pater mi, S. Franciscus Xaveri!* Bis iussit illi carnifex enssem innoxium. Tandem tertio ictu, cum IESVM & MARIAM pronuntiaret, capite truncatus est: & mox terra contremuit. Et Marcellus eodem tempore Manila Petro Corcuerae Gubernatoris è fratre nepoti morti vicino apparuit: Madridij verò oratoris Cæsarei filius macie torridus repente conualuit, nempe cuius à se in baptismo suscepti memorem se fore Marcellus in Iaponiam inde soluens promiserat: ibidem Comitem Rupis floridæ febris quartana eodem tempore deseruit, fidemque implevit promissi quo Marcellus promiserat se illi sui memoriam certo indicio testaturum. Angina, febres, calculus, capitis aliique dolores & morbi, eius ope depulsi; oculi, ac membra alia eorumque vsus restitutus; parturientes adiutæ, atque alia id genus, ij narrat qui eius gesta latius prosequuntur.

XVIII. DIE OCTOBRIS.

P. G A S P A R

BARZÆVS.

18. Octobris
Belga Gor.
1551 aet.
Soc 7.

Vesperis.

Charism.

Magni semper habitus à S. Xaverio fuitque velut alter Xaverius in animarum cura, & socijs gubernandis. Alias ad seruos; alias ad populum; alias ad infirmos eodem die conciones habebat. Vesperinolæ pulsu prouocabat Populum ad orandum pro ijs, qui lethali peccato vgerentur, vel quos Purgatorij flamma exerceat. Laborum tantum sustinuit quanti vel denis hominibus sufficissent. Dicitur concepto voto spo-

pondisse, nulli se opem corporis, vel animi negaturum, quam quidem prestare posset: id quod adeo præstitit, vt secundum Xaverium nemo istic eâ ætate parem laudem tulerit. In medio est eius vita, in qua eius labores fusiè percentsentur.

P. EMMANVEL

DE NOBREGA.

Hic primus de Societate Brasiliam adiit, & ibi cum socijs *Maria Virginis adiuatricis* templum suis ipse manibus extruxit, ipse materiam è

Lustanus
in Brasilia.
18 Octob.
1570 aet.
53. Soc. 16.

Fff 3 monti.